

Mi újság?

A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. 2009. augusztus

Kiadja a Magyar Szentek Plébániája. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

KRISZTUS HŰSÉGE, PAPOK HŰSÉGE

a papság évének mottója

Engedjétek, hogy „Krisztus teljesen meghódítson titeket”, hogy így „az evangélium szolgálattevői legyetek”. Ehhez „szükség van a szeretet tudományára, amelyet csak szívtől szívig lehet elsajátítani”, együtt Jézussal, aki a kereszten meghalt az emberekért.

Június 19-én ezekkel a szavakkal nyitotta meg XVI. Benedek a PAPOK ÉVÉT a Szent Péter bazilikában. Jézus Szentséges Szívének főünnepén, a papi megszentelődés világnapján a pápa arra emlékeztetett, hogy Isten mekkora együttérzéssel viseltetik teremtménye iránt. Vianney Szent Jánost példaképként állította a papok elé. Személye áll a Papok Évének középpontjában, hiszen most emlékezünk meg halála 150. évfordulójáról. A pápa szólt az egyház egyes pásztorai által elkövetett bűnökről is, akik így „a nyáj rablóivá” lettek azért, mert „saját tanításaikkal eltérítik hitét, és pedig a bűn s a halál kötelékeivel kötözik meg”. Ezért imádkozni kell, hogy Jézus Szíve megőrizze szolgáit „a károkozás borzasztó veszélyétől” azok ellen, akiket üdvösségre kellene vezetniük.

„Az egyháznak szent papokra van szüksége, olyan szolgákra, akik segítik a híveket abban, hogy megtapasztalják az Úr irgalmas szeretetét, s mindannyian annak meggyőződéses tanúivá legyenek” – zárta beszédét a pápa.

A pápa arra kérte a híveket, hogy tartsanak imaórákat és végezzenek szentségimádást a papok megszentelődéséért és papi hivatásokért.

PAPOK ÉVE PAPOK ÉVE PAPOK ÉVE PAPOK ÉVE PAPOK ÉVE PAPOK ÉVE PAPOK ÉVE

A következő imával közösségileg és egyénileg is fohászkodhatunk a papokért. Az imádságot Erdő Péter bíboros írta, és szeretettel ajánlja közösségi imádkozásra a papság évében szentmisék után, illetve egyéni imára is minden katolikus hívő számára.

Mindenható Isten! Te elküldted Fiadat a világba, hogy Megváltónk és örök főpapunk legyen, és kiárasztottad a Szentlelket, hogy működjön Egyházadban. Kérünk, erősítsd és vezesd az életszentség útján püspökeinket és papjainkat, akikkel megajándékoztad Egyházadat! Ébressz papi hivatásokat! Adj bátorságot fiataljainknak, hogy igent mondjanak hívásodra, és állhatatosak maradjanak küldetésükben! Adj lendületet, energiát és áldozatkészséget papjaidnak! Add, hogy a világi hívők imával és tettekkel segítsék lelkipásztoraikat és egymást

a Hozzád vezető úton! Vezesd családjainkat és közösségeinket a hit, a remény, a szeretet és az egység hiteles megélésének útján, hogy életük példájával sokakat Hozzád vonzzanak!

Szentséges Szűz Mária, Egyházunk Anyja, Vianney Szent János, a papok védőszentje és Istennek minden szentjei! Támogassátok imáinkat hathatós közbenjárásokkal, hogy az Egyház a Szentlélek segítségével, a papok és a hívek életszentsége által megújuljon, s így egyre tökéletesebben tölthesse be hivatását a lelkek üdvösségének munkálásában! Ámen.

Balatonakali – egyetemista szemszögből

Hosszú idő után ismét együtt táboroztak kicsik és nagyok idei hittanos táborban, Balatonakalin. Július 5-én keltünk útra hagyományosan, a 9 órai szentmise után. Kelenföldön vonatra szálltunk és meg sem álltunk Balatonakali – Dörgicséig, majd utána, a község határában rátaláltunk szálláshelyünkre: egy diáktáborra. Miután nyár volt és megfelelő idő is, ezért azonnal meg is rohamoztuk a Balatont. Vacsora után Gábor atya közölte a tábor házirendjét, melynek értelmében a „nagyok” egy részének bizonyos szórakozásról le kellett mondani. A tábor területén több sportpálya volt: röplabdapálya, focipálya, a lehetőségeket ki is használtuk, esténként hol röplabdáztunk, hol rúgtuk a labdát. Nem voltunk egyedül, kecskeméti piaristákkal együtt táboroztunk.

Hétfőn a kicsik számára sportnapot rendeztek, addig a középiskolások és az egyetemisták a környéken sétáltak, a vállalkozó kedvűek megközelítették Dörgicse községet is. Délután ismét lementünk a strandra, az este ismerkedés volt, de nem akárhogy! Be kellett mutatkozni és a név kezdőbetűjével kellett azt mondani, mit szeretünk, majd utána vissza is kellett mondani. Az este folyamán még az egyetemisták kimentek sétálni a partra, de már este tizenegykor vissza kellett térnünk. Még egy alkalom volt, amikor kimentünk egy kicsit (a középiskolások is, de ők külön mentek), a továbbiakban a tábor területén maradtunk és többnyire pókereztünk vagy mocsároztunk.

Kedden egész nap strand volt, ahol többen is rúgtuk a labdát a strand focipályán vagy benn a vízben dobáltuk.

Vacsora után a piaristákkal focítottunk, az előzetes várakozásokkal ellenben magabiztosan nyertünk, amely hosszan elnyúlt, miután a kicsiknek takarodó volt, még utána is rúgtuk a labdát a telihold fényében. Ezen a napon vettünk búcsút Krisztitől, viszont ekkor érkezett Cata és Anita. A következő napon hajóra szálltunk és Tihanyba mentünk, ahol megnéztük az apátsági templomot, altemplomában I. András királyunk sírját, majd utána „erőltetett menetben” végigrohantunk a IV. Károly – féle kiállításon. Kevés időnk maradt, mert időre mentünk ebédelni, de az utóvéd

megvetette lábát és tüzetesebben megnézett mindent. Ebéd után a tábor kettévált, a vállalkozó kedvűek körbesétálták a félszigetet Bálint biztos vezetésével, közben megtaláltuk a Barátlakásokat, valamint szép kilátást láthattunk a Belső-tóra is, addig a másik csoport a települést járta körbe. A révnél találkoztunk, ahol ismét hajóra szálltunk és visszamentünk Akaliba. Este még táborüzet raktunk, ahol énekeltünk illetve beszélgettünk. Ezen az estén számháborúztunk, amiből a pirosak kerültek ki győztesen. Maga a számháború nagy sikert aratott kicsiknél és nagyoknál egyaránt. Csütörtök délelőtti szabad foglalkozás volt, többségben fociztak, a röplabda háttérbe szorult, de közben részt vettünk egy tábori misén a falu templomában immár Szabolcs atyával együtt, aki tegnap érkezett. Délután métáztunk a tábor területén, ebbe beszállt Szabolcs atya is, ami szintén közönségiskert aratott. E napon került sor az akadályversenyre, melynek kerettörténete Pál apostol tevékenysége volt. Az állomásoknál Pál apostollal kapcsolatos feladatok voltak, az első állomáson bekötözött szemű társunkat kellett vezetni kijelölt útvonalon, avagy Pál apostol hogyan jutott be Damaszkuszba a kijelölt címre, miután elvesztette látását... Azok a csapatok, akik előbb érkeztek a végső állomásra, a többieket várva, addig métáztak. Pénteken a rossz idő ellenére a kicsik Nagyvásonyba mentek, a gimnazisták túrát szerveztek maguknak, Dörgicsénél kiszálltak, mi meg a kicsikkel együtt mentünk tovább, annak ellenére, hogy ott táboroztunk 2005 – ben. Akik még nem látták a Kinizsi – várat, megnézték a kicsikkel együtt, a többiek a 4 évvel korábbi táborhelyen telepedtek le, ahol pingpongoztak.

Miután ez volt az utolsó esténk, ekkor került sor a Ki- Mit- Tud vetélkedőre, amire nálunk nagyon csekély volt az érdeklődés, de a kicsiknél annál inkább. Az eredményhirdetés alapján az én csapatom (Sündörök) az utolsó lett. Ezen a napon megtelt a tábor, mert eljött Bogyi családja, valamint J. Bence szülei is. Az este folyamán még volt Activity, volt póker is, amit Bence édesapja magabiztos főlénnel nyert. Másnap a délelőtti folyamán táborzáró szentmise keretében hálát adtunk az Úrnak, a könyörgések keretében mindenki elmondta a táborról azt, ami tetszett neki, ebben előkelő helyet foglalt a számháború és a méta, amiből – Gábor atya engedélyével – megint volt az utolsó napon.

Hazafele úton néhányunknál előkerült az olvasnivaló, ami a tábor ideje alatt nem került elő nyilvánosan, majd fél óras késéssel épen és egészségesen érkeztünk haza.

2 észrevételem lenne a táborral kapcsolatban:

- Ha olvasnivalót hozol magaddal, és alig tudsz vele haladni, akkor függetlenül a programoktól jól érzed magad, tehát jó a tábor!
- A métát élvezhetőbbé teszed, feldobod a hangulatot, hogy a kicsik számára és élvezhetőbb legyen, ezáltal jó célt szolgáltál, nem csak nekik, hanem magadnak is!

Visszatekintés a múltba

Június 21-én ünnepeltük **GÁBOR ATYA EZÜSTMISÉJÉT**. A fél 12-es szentmisére zsúfolásig megtelt a templom. Rokonok, ismerősök, barátok és természetesen az egyházközség tagjai is együtt adtak hálát plébánosunkkal az elmúlt 25 évért. A szentbeszédet Pákozdi István atya mondta, melyben Gábor atya szentelési mottójából indult ki: „*Van itt egy fiú, öt kenyérrel és két hallal...*” (Jn 6,9). Két és fél évtized elmúltával ugyanezt írta ezüstmisés emlékképére is. Ezt tapasztaljuk hétről hétre, napról napra: odaad nekünk mindent, ami tőle telik. Beszédében megemlékezett Gábor atya seminarista éveiről, és az azóta eltelt évek munkáiról: Szentendre,

Békásmegyer, Magyar Szentek Plébánia, Szent Erzsébet- és végül a Magyar Karitásztól. „Legyenek támaszaid a *magyar szentek és boldogok*, akiknek ereiklyéit oly nagy szorgalommal gyűjtögeted a templomunk számára! Példájuk lelkesítsen, adjon erőt Neked is, hogy majd egy következő negyedszázad után örömben és töretlen egészségben együtt ünnepelhessük aranymisédet is!

Isten éltesen és tartson meg közöttünk! Ámen.”

TE DEUM TE DEUM TE DEUM TE DEUM TE DEUM TE DEUM TE DEUM TE DEUM TE DEUM

Nézzünk a jövőbe!

2009. augusztus 16-án ünnepeljük templomunk felszentelésének 13. születésnapját. Kamaszkorban jár templomunk és közösségünk is. A kezdeti nagy lelkesedést, a lépéseket tanulgató gyermek boldogságát és tenni akarását kicsit felváltotta a fiatalokra oly jellemző hullámzás. Néha látható, érezhető az aktivitás, a közösségi erő munkálása, máskor pedig már megmutatkozik az elkényelmesedés, a megszokott keretek elfogadása, a tunyulás. Szükség volna a kamaszkorra jellemző nagy Isten-élményekre. A személyesen megélt, megújított hitre, Jézussal való találkozásokra. Szükség volna a közösség erősítésére. Most már ne csak elvárjuk, hogy megkapjuk, amit már megszoktunk az évek során, hanem már mi is aktívan részt vegyünk és tegyünk a közösség érdekében. Vállaljunk részt a plébánia munkáiból, ki-ki a maga tehetségéhez, erejéhez mérten. Annyi terület van, ami várna az erősítést, frissítést! A szentségimádások látogatása (a Kruspér utcában minden hónap első szerdáján az esti szentmise után), rózsafüzér társulat létrehozása, imaórák szervezése a papi hivatásokért, szentmiséken való részvétel és ministrálás (nem csak vasárnaponként), reggeli készítés (bizony már erősen akadozott a tanév vége felé), kertgondozás (fűnyírás, gyomlálás), takarítás (nem csak nagyhéten lehetne együtt), hittanterem gyerek-kuckójának rendben tartása, ifjúsági kórus „feltöltése” pacsirta hangú (és/vagy) lelkes énekesekkel, Mi Újság lapjainak megtöltése oda illő írásokkal, beszámolókkal ... és hosszan lehetne még sorolni. Ugye találsz testhez álló feladatot te is? Lelkes emberek, idő és aktivitás kérdése. Kis egyeztetéssel, nagy munkakedvvel sokat lehetne lendíteni a kamaszos lassuláson. Templombúcsunk ragyogó alkalom, hogy vállaljunk közösségünkért feladatot (vagy megújítsuk eddigi elhatározásainkat), és kérjük ehhez a Szentlélek segítő kegyelmét! Segítsünk magunkon, s az Isten is megsegít!

Ez a nap a templomi közösségünk összetartozásának, építésének ragyogó alkalma.

Jöjünk hát el, üljünk meg és ünnepeljünk együtt!

Templomunk felszentelésének 13. évfordulóját ünnepeljük

2009. augusztus 16-án a fél 12-es ünnepi szentmisén.

A szentmisén Mennert Bernát: F-dúr Missa brevis hangzik el.

Előadja a Tatai Esterházy Énekegyüttes (művészeti vezető: Schmidt Mónika),

és az Albinoni Kamarazenekar (művészeti vezető: Zsigmond Balassa).

A szentmisét követően közös ebéd lesz a híveknek a templomkertben,
a hagyományokhoz híven papák – papok focimeccs 4 órakor,
és pingpongozási lehetőség –nem csak- kamaszoknak (ütőt, labdát hozzatok!)

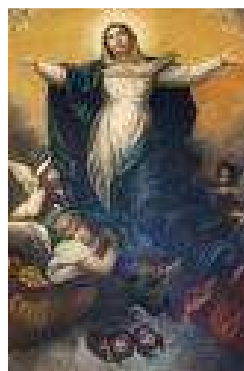
Augusztus 15-én, szombaton

**Nagyboldogasszony
(Mária mennybevételeének)
Ünnepén**

**templomunkban este fél7-kor
a kápolnában reggel 8-kor
lesz ünnepi szentmise.**

Ezen a napon a misehallgatás kötelező!

Mennybéli Királynőnk, könyörögj érettünk!

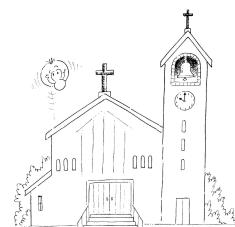

Augusztus 20-án
**Szent István király
ünnepén**

**a Magyar Szentek
Templomában
fél 12-kor,
a kápolnában reggel 8-kor
és este 7-kor lesz
szentmise.**

Szabadságra megy-e az Úristen?

Az Úristen is kivesz szabadságot? S ha az Isten szabadságot vesz ki, vajon hová utazik, hiszen ő amúgy is mindenütt ott van? Ha az Úristen szabadságot vesz ki, magára marad-e a világ, mint ahogyan valaki magára hagyja a hivatalát, és elintézetlen postája feltornyosul? Miből merít, ha szabadságra vágyik? Ki helyettesíti őt távollétében? -"Sürgős esetekben forduljon kérem a..."- hangzik ezekben az esetekben a válasz az üzenetrögzítőn. De kihez forduljon az ember az Isten helyett?

A filozófusok többször igyekeztek már Istent szabadságra küldeni. A világ teremtése óta és egyes kezdetleges gondolkodási norma után az Úristen a világot, mint "egy felhúzott óraművet" magára hagyja, valahol arra várva, hogy az óra ketyegése leáll. Nyugodt, hosszú szabadságot igénybe véve. Kérdés, vajon visszatér-e, s ha igen, mikor.

Persze már megkísérelték, körmönfont módon szabadságra küldeni: Végül is a Fia itt van. Az emberekkel szemben nagyobb megértést tanúsít. Közelebb áll hozzájuk. A régi vezetési stílus divatjamúlt. A mára 6000 éves emberi munkaerő már nem olyan fontos, s az előnyugdíjasok megelégedett életet élhetnek.

Valóban szabadságot vesz ki néha az Isteni?

Érdekes választ kínálnak azon teológusok, akik a történelemben Isten periodikus távollétéről beszélnek. Eliezer Berkovitz azt fontolgatja, hogy vajon az Isten nem azért megy-e olykor szabadságra, hogy lehetőséget nyújtson nekünk saját felelősségünk felismerésére? Mint ahogyan a szülők gyermekeiket órákon keresztül, vagy akár egész hétvégén magukra hagyják, hogy az egymás iránti felelősségérzést ebben éljék meg. Persze nehézségek felmerülhetnek. A testvérek között rivalizálás törhet ki, fájdalmat okozhatnak egymásnak, a nagyok és kicsik bántják egymást.

Ennek ellenére a szülők remélik, hogy gyermekeik valamikor átveszik a felelősséget és a testvérek egymás harcából, könnyeiből tanulnak. De mint ahogyan az Istenről alkotott képünk, ez a kép sem lehet egyértelmű. Mégis talán érzékelhetővé, érthetővé teszi számunkra, hogy nem tudjuk részeire bontani, felosztani az Istent. Mint ahogyan őt kedvünk szerint szabadságra küldeni sem.

(németből fordította: Kovács Gyöngyi)